

במדינה

שר-הבטחון דויד בן-גוריון, שהיה רחוק ל- מיטתו.

הנעדרים לא נעדרו במקרה. ממשלת יש- ראל לא רצתה לגלות שום סימן של ידידות כלפי בולגאריה. גם בין העתונאים התארגנה תנועת-חרם בועיר-אנפין. אם בכל זאת חס- רי האורחים מסביב לבקבוקי-הסליבוויץ * וגבינות-העזים, הרי היה זה בגלל הסכמת המוזמנים כי גם צילה של הדיילת שרה אצ- רקאן ו-57 חבריה במטוס המופל אינו צריך לשמש מכשול נצחי לחידוש היחסים ה- קינים בין ישראל והמדינה היחידה באירופה המורחית אשר בה לא מצאו הנאצים שום שותפים מקומיים למיכצע חיסול היהודים.

המארחים עצמם לא השתמשו מלהזכיר את האסון הטראגי. הם הביעו רגשי התנצלות והשתתפות לכל מי שרצה לשמוע. הצביעו על הצדדים החיוביים יותר של התמונה, כגון המסחר המתפתח בין שתי המדינות, המחלפות, בין השאר, משי גולמי, ענבים מיובשים וטאבאק (מצד בולגאריה) עם תערי- גילוח, צמר-סריגה וחומרים להשמדת חר-

הדיילת...

גם הפצע המכאיב ביותר

קים (מצד ישראל). הזמן, המרפא גם את ה- פצעים המכאיבים ביותר, נראה כרופא בטוח גם במקרה זה.

חינוך הומור ממלכתי

במדינת-ישראל קיים חוק של חינוך-חובה, שהוא גם חוק של חינוך-חינם. חינוך-חינם זה עולה במחיר 24 ל"י לנפש. אב הנאלץ בתוקף החוק לשלוח כמה נפשות לבית-הספר, יכול להגיע לתקציב של 96 ל"י לארבעה תלמידים. או סכום גדול יותר אם אחד מ- הם לומד בגן.

השבוע נשנה בעשרות מקומות אותו מה- זה: אבות גברתנים באו אל מורות צעירות ונבוכות, שאלו בצורה אימתנית אם יש א- מת בשמועה כי בניהם לא יקבלו ספרים אם לא יוכלו לשלם את "אגרת-החינם". התשובה: "אמת ויציב!"

כנ"ל, כנ"ל. היה זה פרדוקס שיכול היה לגרות את חושי-ההומור של כל אזרח שאין לו, במקרה, ילדים בגיל בית-הספר. אחד מהם... תיאר את המצב בצורה פלאסטית: ● חוליית-פקח-חינוך הבחינה בתנועה חד- שודה באחד מפחוגי המעברה. הם פורצים את דלת הפחון ותופסים את האב, המנסה ל- (המשך בעמוד 12)

* ליקר-שיזיפים, שמולדתו בבולגאריה ו- יונוסלביה.
** ביום נשואיה לטרן אצ'רקן.
*** קורא העולם הזה שמעון מרגלית מחו- לון, במכתב למערכת.

העם המחזיקים בעץ

עץ-חיים היא המחזיקים בה, ו- תומכיה מאושר...

לפני 5716 שנה (פחות ששה ימים) ברא- אלוהים את אדם בן-עפר. בראש-השנה תש- ט"ז שוב יפנו צאצאיו בני דת-משה אל מ- קורות אמונתם. בתי-הכנסת יהיו מלאים. אפילו אפיקורסים מושבעים ירגישו במוסר- כליות סתום, יקנאו בחשאי במאמינים. אך- לם גם בעונה דתית זו לא יוכל בורא הער- לם להיות שבע-רצון ממצב דתו במדינת- ישראל.

יותר מדי אנשים בישראל מצאו פירוש משלהם לפסוק ספר משלי המבטיח כי תר- רת ישראל היא עץ-חיים למחזיקים בה. הם דילגו על פסוק אחר, המופיע באותו פרק * , הקובע: "כי טוב כחרה מסחר-כסף, ומחרוץ תבואתה", הפכו את תורת ישראל לסחורה העוברת לסוחר. הם פרטו את ערכי-המוסר לפרטות של אחווי-מפתח, משכורות-סגני- ראשי-עיריות, רשיונות-ייבוא ושעוני דוכ- סה. לגביהם נתקיימה ההבטחה: "וימלאו אסמין שובע, ותירוש יקביך ירצו" במלוא מובנן הגשמי של המלים.

ענף כרות. בציניותם האכזרית ה- חלו ספסרי-הדת כורתים בגרון אנוכיותם את ענף עץ-החיים עליו הם יושבים. הקהל הפשוט, שמרוב המחזיקים שוב לא ראה את העץ, התרחק בהתמדה מכל דתיות. הכפייה הדתית, המקדישה את מיטב מרצה לטכ- סים ועסקי-פולחן, אך שוכחת לחלוטין את מצוות המוסר שבין אדם ואדם ובין עם לעם, רק החישה התדרדרות זו.

לאחרונה קמו בישראל אנשים לא מעטים שהרגישו כי עקירת עץ-החיים השאירה חלל ריק בלב האדם הישראלי. פה ושם נבטו נטי- ינות להתאים את דת ישראל למציאות, ל- הנהיג ריפורמה דתית. אולם כל הנסיונות האלה נתקלו בקיר האטום של הגננים המק- צועיים. כשביקש, למשל, הארכיאולוג-הרב גלסון גליק רשות להקים בתי-כנסת ריפורמי בצפון תל-אביב, הגיש הגוש הדתי אולטימ- טום לממשלה, החניק את התכנית באיבה...
בראש-השנה תש"ז נראה המצב עגום מאד. התמחה היחידה היתה כי הטבע, השונא חלל ריק בלב האדם ממש כמו במעטה ה- אחיר, יסלק את התקלה ה"דתית", יעזור ל- דת להכות שרשים חדשים.

יחסי חוץ

קו ירקון - וולגה

לנין וסטאלין, בגודל טבעי, הסתכלו ב- סקרנות מן הקיר על שני תריסרי העתונ- אים שהסתודרו כאולם, לוגמים מכוסות חר- קה ומכרסמים פרוסות-לחם ועירות, מכוסות קאוויאר. כמה מעתונאים אלה לא מוכי- רים להם. זו הפעם הראשונה מאז נפתחה ה- שגרירות, הוזמנו למסיבת עורכי-העיתונים גם העתונאים הפחות אהודים על נציגי ב- רית-המועצות. כמעט כל העתונות... היתה מיוצגת. מעורכי קול-העם ועד זולל-הקומר- ניסטים-לארוחת-עתון-הצהריים, הרצל רוזני בלום.

היה זה ראשיתו של נסיון נמרץ להפי- שיר את קרח המלחמה הקרה גם בין ה- וולגה והירקין. העתונאים שמעו את הידי- עות המשמחות על התכנית להחליף בממ- ז"ט נרחבים תיירים בין ישראל וברית-המוע- צות על מיכצעים של שיתוף-פעולה תרבותי, על בואה של משלחת ארכיאולוגית סבייטית לארץ בעוד כמה חודשים. מצב-הרית התבהר כמיהה ניכרת. רק ענן אחד העיב על שמחת המארחים: הם ביקשו לדעת מפי המומחים מה המריץ את הבוקר לצאת דווקא עתה ל- מסע-החקפה רבתי נגד ארץ הסובייטים. גם המומחים לא ידעו את התשובה.

אחד התנצלי. למחרת היום נפגשו כמ- עט כל הא רחים והמארחים במסיבת-גן גדולה בקפה הוברמן הרמת-גני. המאורע: יום-השנה לשיחרור בולגריה מעול הנאצים. הקהל מילא את המקום עד אפס מקום. אולם מעניינת מרשימת הנוכחים היתה רשימת ה- נעדרים. היא כללה את כל שרי ישראל, ש- הוזמנו כולם. רק אחד מהם התנצל מראש:

* משלי, ג.

** על יחסו של דויד בן-גוריון למאמצים אלה, ראה פסקי-השופט.
*** לא הזמין: עורך חרות.

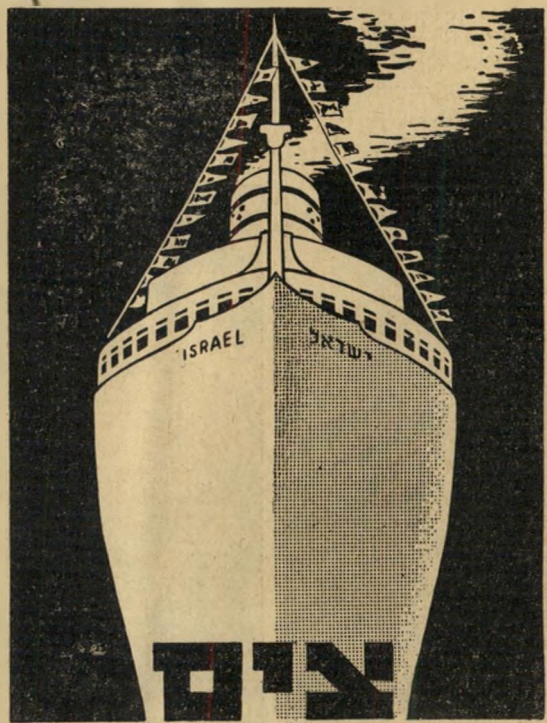

סיגריה לבעלי הטעם המעודן

סיגריות עגולות ושטוחות 20 סיגריות 400 פרוטה

מוצרים למחאה

חברת השיט הישראלית